

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 61 (1541).

СУБОТА, 20 травня 1972 р.

Ціна 2 коп.

В ІНТЕРЕСАХ МИРУ У ЄВРОПІ

У західнонімецькому парламенті 17 травня прийнято важливе рішення. Депутати бундестагу схвалили резолюції про ратифікацію договорів ФРН з Радянським Союзом і Польщею. За ратифікацію обох договорів було подано 248 голосів. Проти договору ФРН з СРСР проголосувало 10 чоловік, а проти договору ФРН з Польщею — 17 чоловік. Інші з 496 членів бундестагу при голосуванні утримались. Відповідно до процедури ратифікації після обговорення договорів у другій палаті парламенту — бундесраті вони будуть підписані президентом ФРН Хейнemannом.

Федеральний канцлер ФРН В. Брандт, виступаючи по радіо і телебаченню після схвалення договорів бундестагом, відзначив, що Московський і Варшавський договори означають початок нового етапу в мирному співіснуванні між Сходом і Заходом, що вони сприятимуть також нормалізації відносин між НДР і ФРН. Після важкої і запеклої боротьби, сказав В. Брандт, ми стали на шлях розуму, шлях, який веде в майбутнє. Він підкреснив, що ФРН додержуватиме букви й духу договорів.

(ТАРС).

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА ВІРНІ!

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ВСЕСОЮЗНОЇ
ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА
ОРДЕНОМ ЛЕНІНА

За велику роботу по вихованню дітей в дусі ленінських заповітів і в зв'язку з 50-річчям з дня утворення нагородити Всесоюзну піонерську організацію імені В. І. Леніна орденом Леніна.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
М. ПІДГОРНИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
18 травня 1972 р.

УРОЧИСТИЙ ЗБІР РАДЯНСЬКИХ ПІОНЕРІВ

18 травня піонерські горни протрубили великий ювілейний збір. На урочисту лінійку вишикувано всі піонерські дружини країни. Старші товариші — комуністи і комсомольці — закликають їх: «До боротьби за справу Комуністичної партії Радянського Союзу будьте готові!» і у відповідь лунають над країною дзвінки бадьорі голоси двадцяти п'яти мільйонів юних ленінців: «Завжди наготові!».

Помолодшав сьогодні і Московський Кремль. Посланці піонерії всіх союзних республік прийшли в Кремлівський палац з'їзду на урочистий збір, присвячений 50-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Разом з піонерами відзначають видатне свято ветерани партії, комсомолу і піонерського руху, представники партійних, радянських і комсомольських організацій, молодь столиці.

17 година. Бурхливими оплесками присутні зустрічають товаришів Л. І. Брежнєва, В. В. Гришина, А. П. Киріленка, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. В. Підгорного, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, О. М. Шелєпіна, П. Ю. Шелєста, В. В. Щербинського, П. Н. Демічева, П. М. Машерова, В. П. Мжаванадзе, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, Д. Ф. Устинова, І. В. Капітонова, К. Ф. Катусева, Б. М. Пономарьова. У президії також перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников, міністри, воєначальники, керівники ЦК ВЛКСМ, Центральної ради Всесоюзної

піонерської організації імені В. І. Леніна, льотчики-космонавти СРСР, гості зарубіжних країн.

Голова Центральної ради Всесоюзної піонерської організації А. В. Федулова оголошує урочистий збір відкритим.

Настає урочиста хвилина. Зал встає. В супроводі почесного ескорту прапороносці вносять прапор Ленінського комсомолу, Червоний прапор радянської піонерії, пам'ятні піонерські прапори.

Півстоліття живе, розвивається, міцніє організація юних ленінців, спадкоємців і продовжувачів великої справи революції, сказала у вступному слові А. В. Федулова. Володимир Ілліч Ленін бачив найкращий шлях виховання борців і творців у дитячій комуністичній організації. І її було створено з ініціативи партії, вона зросла, оточена її постійною турботою і увагою.

А. В. Федулова повідомила, що на урочистий піонерський збір прибули п'ять тисяч відмінників навчання, піонервожатих, учителів, ветеранів піонерського руху з Москви, міст-героїв, усіх союзних республік.

З радісним хвилюванням, каже вона, з почуттям глибокої вдячності ми вітаємо присутніх на урочистому піонерському зборі Генерального секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу товариша Леоніда Ілліча Брежнєва (бурхливі, тривалі оплески. Всі встають), членів Політбюро, кандидатів у члени Політбюро,

(Продовження на 2-й стор.).

ЗДРАСТУЙ, ЮНІСТЬ ПІОНЕРСЬКА!

Зустріч у ЦК ВЛКСМ з ветеранами піонерського руху

Організатори перших піонерських загонів, комсомольці і піонервожаті двадцятих і тридцятих років прийшли 18 травня в ЦК ВЛКСМ на зустріч з піонерами і комсомольцями 70-х років. Їх зустріли з квітами, повішали червоні галстуки. Перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников сердечні вітання гостей, тепло поздоровив їх в 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

У залі ті, чий імена країна узнала, коли вони були ще

зовсім юними: герої трудового фронту Мамлакат Нахангова, Турсунзат Матчизімов, учасник першого Всесоюзного зльоту піонерії Василь Степанов, піонер початку 40-х років, син флотського екіпажу, який брав участь у визволенні Кері, Євген Мартянов і багато інших.

З цікавими розповідями про своїх товаришів — перших піонерів і вожатих висловили професор Виплоу партійної школи при ЦК КПРС, перший голова Центрального бюро юних піонерів у 1922—1924 роках В. Ф. Васютін, визначний радянський дипломат, член Міжнародного бюро юних піонерів при КІМІ, директор інституту «Диткомрулу» у 1924—1931 роках В. О. Зорін, міністр вищої середньої спеціальної освіти СРСР, піонервожатий 30-х років В. П. Єзютін, голова Комітету радянських жінок, дзюнік-космонавт СРСР В. В. Ніколаєва-Терешкова.

(Кор. ТАРС).

ЗАВТРА — 50 РОКІВ КОМСОМОЛІВІ «ЧЕРВОНОЇ ЗІРКИ»

У соціалістичному змаганні на честь 50-річчя комсомольської організації заводу «Червона зірка» першість серед комсомольсько-молодіжних колективів вибороза брала бригада різників Геннадія БРАЙЛОВСЬКОГО новальсько-пресового цеху імені XXIV з'їзду КПРС.

19 травня комсомольці рапортували про виконання підрядного завдання.

Фото Л. ЮДИНОЇ.

Молодь заощадила 125 тонн металопрокату, 60 тонн палива, 27 тонн лако-фарбових матеріалів, 500 тисяч кіловат-годин електроенергії, на 20 тисяч карбованців — ріжучих інструментів.

Порівнюючи з 1971 роком, продуктивність праці зросла на 7 процентів.

На 3 проценти скорочено простої залізничних вагонів.

330 молодих робітників підвищили кваліфікацію.

180 молодих робітників здобули звання ударника комуністичної праці.

Одержано 30 тисяч економії коштів завдяки зусиллям молодих раціоналізаторів.

Такими досягненнями молоді червонозорівці відзначають 50-річчя комсомольської організації заводу.

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА ВІРНІ!

(Продовження).

секретарів Центрального Комітету партії. (Бурхливі, тривалі оплески).

Піонери вручають членам президії урочистого збору квіти.

Від імені присутніх, від імені 25 мільйонів піонерів, усіх комсомольців Радянського Союзу голова Центральної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна висловила палку і щире подяку ленінському Центральному Комітетові Комуністичної партії, Радянському уряду за величезне піклування про юне покоління Країни Рад.

Історія радянської піонерії невіддільна від героїчної історії нашого народу. Представники всіх поколінь вписали в літопис піонерської слави свої прекрасні сторінки. Юні ленінці — ленінці сьогодні, як завжди, разом з партією, разом з народом!

Піонерський ювілей — це новий великий рубіж у житті нашої організації. Постановою ЦК КПРС «Про 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна» — це бойова програма дій Ленінського комсомолу, кожної піонерської дружини, кожного піонерського загону. Нам ще немало треба працювати, щоб життя в кожному піонерському колективі було змістовним і різноманітним, щоб усі діти брали активну участь у піонерських справах.

ЦК ВЛКСМ і Центральна рада Всесоюзної піонерської організації сердечно поздоровляють із святом усіх юних ленінців країни, їх вірних наставників — піонерських вожатих і вчителів.

Півгодинний ювілей радянської піонерії, відзначила А. В. Федулова, дістав палкий відгук у прогресивних дитячих і юнацьких організаціях світу, ми щиро і сердечно вітаємо гостей із 40 країн, які прибули на наше свято.

Під оплески присутніх в супроводі почесного ескорту прапороносці зносять прапор Ленінського комсомолу, Червоний прапор радянської піонерії, пам'ятні прапори.

Звучать фанфари, під марш піонерських дружин до залу входять найкращі правофлангові загони — переможці всесоюзного маршу «Завжди наготові», заведені колони трудозих резервів, юних піхотинців, льотчиків і моря-

ків, юних космонавтів і сандружичниць. На сцену піднімається група піонерів у національних костюмах народів союзних республік.

Піонер Андрій Моторін — п'ятикласник Московської школи № 359 — подає команду: «Піонери! До рапорту Центральному Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу — струнко!»

Ось ці схвальовані слова піонерського рапорту:

Сьогодні на всесоюзному піонерському зборі, присвяченому 50-річчю радянської піонерії, 25 мільйонів юних ленінців!

Партія,
рапортує сьад піонерія
Семидесятих годов!
Каждый свой шаг по-своиному
мы свершили
С поступью века и славою отцов,
Полстолетия звенят наши песни,
Наши горы на солнце горят
С той поры, как по Красной Пресне
Прошагал самый первый отряд.
Наши галстуки ярко алеют,
Словно искры походных костров.
Мы пришли к своему юбилею
Звожним маршем — «всегда готовы»
Наши будущие старты
Начинаются за партией,
Мы идем в большой
поход за знаниями,
И стремимся каждый пионер
Быть всегда во всем
Достоинным звания:
«Юный гражданин СССР».
К празднику трудящимся мы немало
в звонких релсах —
дело наших рук.
Горы пионерского металла

Получи, товарищ металлурги!
Колхозу всегда помогаем,
Как труд хлебороба высоко!
В огромном споре урешаю
Есть наш золотой колосок.
Умеем мы работать и учиться,
Умеем и отлично отдыхать.
Играем в пионерскую «Зарницу»
Чтобы сильнее, мужественней стать.
Сила великой
Советской страны
В союзе республик,
сплоченных навеки!
Ленинской дружбе
народов перни
Вместе с отцами
и детьми!
У нас друзья
на всей планете!
За мир и счастье
И мы в ответе!

Кляч наш
По всей земле раздается:
Пусть всегда будет дети,
Пусть всегда будет солнце!
От далеких далдытых
До сегодняшних дней
Комсомол — наш вожатый!
Нету друга верней!
В каждой дружине,
В каждом отряде,
С нами заботы,
И радость дела,
И на уроке,
И в бригаде
Наши любимые
учители.

Мы рады слова славить в Кремле
Под чистые горы звуки
Самые сильные на земле,
Самые смелые на земле,
Самые мудрые на земле
Рабочие руки!
Мы с честью грядущее встретим,
Идем за отцами вперед.
Отличник

Сегодня — мы дети,
Завтра — советский народ.
За счастье, радость нашей жизни,
Согретой солнечной мечтой,
Спасибо ласковой Отчизне,
Спасибо партии родной!
Всего не расскажешь о наших делах,
Огромна страна Пионерия!
Примите наш
рапорту!

Надейтесь
на нас,
Мы оправдаем доверие!

— Товаришу Генеральный секретар Центрального Комитета Комуністичної партії Радянського Союзу, — каже Андрій Моторін. — Дозвольте за дорученням двадцяти п'яти мільйонів юних піонерів вручити ленінському Центральному Комітету наш рапорту.

В ньому розповідається про піонерські діла, про вірність юного покоління Країни Рад безсмертним заповітам Володимира Ілліча Леніна, про нашу любов і відданість рідній Комуністичній партії.

Під бурхливі овації залу він передає Генеральному секретареві ЦК КПРС Л. І. Брежнєву Книгу рапорту піонерів усієї країни.

Леонід Ілліч Брежнєв приймає Книгу рапорту і по-батьківському обіймає піонера.

Тепло зустрічають присутні виступ Голови Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорного.

(Закінчення на 4-й стор.).

Бадьоро крокує закін юних моряків Світловодської школи - інтернату № 1. Перед святом юнарийці провели цікаву і улюблену гру «Зірницю». Були сміливими, відважними справі народу — такий девіз юних армійців.
Фото
В. КОВПАКА

ВИСТУП ТОВАРИША М. В. ПІДГОРНОГО

Дорогі піонери!

Шановні товариші!

Наша країна вшановує сьогодні своїх юних громадян, ми відзначаємо 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. В цей день Центральный Комітет Комуністичної партії, Президія Верховної Ради СРСР, Радянський уряд палко і сердечно поздоровляють усіх юних ленінців, молодь з чудовим ювілеєм нашої бойової, діяльної і життєрадісної радянської піонерії!

Ваше піонерське свято прийшло в кожен дім, в кожному сім'ю. Багато хто з нас, дорослих, — ваші матері і батьки, бабусі й дідуся з великою теплотою згадують свої піонерські роки. Під червоним піонерським прапором росло не одне покоління радянських людей. Заслужений робітник і ачений із саїтвм ім'ям, потомстваний хлібороб і легендарний маршал, ушавлений космонавт і народний учитель — теж свого часу були піонерами, проходили хорошу школу в піонерській організації.

Ви знаєте, дорогі діти, що біля джевел піонерського руху стояв великий Ленін. У дитячій комуністичній організації він прозорливо розглядає могутній засіб для виховання грядущих поколінь будівника нового суспільства. Від перших загонів, які виникли на героїчній Красній Пресні, піонерська організація пройшла шлях до справді масового об'єднання дітей і юнацтва. Нині ми по праву пишаємося підрастаючою зміною, яка вірна ідеалам батьків, беззавітно віддана справі Леніна, справі комунізму. Не можна не радіти з того, що 25 мільйонів піонерів завжди поруч з дорослими, прагнуть допомогати їм в усіх корисних справах. У Радянської дівчорі чудовий вожатий — Ленінський комсомол, котрий, як відзначав у своїх виступах Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, відіграє важливу роль у комуністичному вихованні юнацтва. Радянська піонерія тримала і тримає рівняння на комсомольців, на комуністів.

Всі ви пам'ятаєте, дорогі друзі, що рік тому тут, у цьому залі, делегати XXIV з'їзду нашої партії накреслили програму дальшого розвитку Радянської країни, зміцнення її могутності, послідовного підвищення добробуту трудя-

щих СРСР. Ця програма успішно виконується. Діловий настрій панує на незсаяжних просторах Батьківщини. Кожний завод, будова, колгосп, прагнуть новими досягненнями зустріти видатну подію в житті нашої багатонаціональної країни — 50-річчя утворення Союзу РСР.

У діяльності і планах Комуністичної партії і Радянської держави піклування про дітей займало і займає дуже важливе місце. Завжди, навіть у найтяжчі роки, радянська дівчора одержувала все, що міг дати їй наш народ. Ленінський заповіт — усе найкраще дітям! — дістає практичне здійснення в Країні Рад. І сьогодні ми з гордістю говоримо, що соціалізм створив найсприятливіші умови для виховання підрастаючого покоління.

Зовсім недавно робітники, колгоспники, мільйони радянських трудівників вийшли на Всесоюзний комуністичний суботник, і значну частину зароблених коштів Центральный Комітет партії, Радянський уряд, вправуючи побажання трудящих, вирішили використати для юних громадян нашої країни. Це значить, що будуть створені нові піонерські табори, дитячі санаторії і клініки, спортивні споруди, палаци піонерів. Партія, Радянська держава і далі не шкодуватимуть ні сил, ні коштів, щоб наша дівчора жила ще краще, щоб вона росла всабічно освіченою, здоровою і радісною. Це ще раз підкреслив ЦК КПРС у своїй постанові про 50-річчя Всесоюзної піонерської організації.

Дорогі діти! Кожне завтра починається сьогодні. Для того, щоб кращим ставало життя, треба багато і добре працювати. З дитячих років готуйте себе до праці. Працює красна людина, говорить народна мудрість. У праці хороші, на перший погляд непомітні, зміст і радість життя. Ваше сьогоднішнє навчання — це теж праця, і праця нелегка, яка вимагає великої впертості і наполегливості. Адже треба оволодіти широким колом знань, які дуже швидко зростають у наш вік — вік наукових і технічних відкриттів. Нас, дорослих, радують ваші успіхи в навчанні, ваші працьовитість, допитливість, цікавість. Хоч доведеться часом і засмучуватися, коли зустрічається з недбалим учнем, білоручкою або задава-

кою. Безсумнівно, в кожній школі, в кожному піонерському загоді вистачить сил виправити таких учнів, зробиши так, щоб ті, хто тепер вчиться погано, вчилися краще. В цьому ви завжди дістанете підтримку старших товаришів і, насамперед, ваших дбайливих учителів. Вони дуже багато роблять для того, щоб дати вам міцні знання, допомогти стати справжніми, корисними для суспільства людьми.

Сьогоднішня піонерія пишається подвигами старших і прагне бути схожою на них. Тисячі загонів червоних слідопитів ідути шляхами батьків, вивчають революційну, трудову і бойову спадщину радянського народу. Це прагнення пізнати і увізнати досвід дорослих — переконливе свідчення неперушної єдності старшого і молодшого покоління радянських людей, заповідь безсмертя нашої великої справи.

На сьогоднішній збір з'їхали піонери всіх радянських республік, діти різних національностей. Як збільшувалось скло збирає проміння сонця, так і нинішнє піонерське свято відображає неперушну дружбу народів нашої багатонаціональної Вітчизни. Цю дружбу як зіницю ока заповів нам берегти Володимир Ілліч Ленін. Присутність на цьому зборі представників дитячих організацій соціалістичних та інших зарубіжних країн знову показує, що дедалі міцнішою стає дружба наших дітей з дітьми трудящих усього світу. Немає на світі жодної значної міжнародної події, жодного зіткнення сил миру і війни, на яке б не відгукнулось гаряче і добре серце радянських дітей.

Є такі хороші слова в одній з піонерських пісень: «Що один не зробить, зробимо разом». Дружба, товарищівість, колективізм — ці невідмінні риси будівника комунізму народжуються і виховуються в піонерських загонах. Дорожте діти, дружбаю своїх товаришів, учіться порівнювати свої виники з думкою і вимогами колективу. Пам'ятайте, що тільки спільними зусиллями, об'єднанням мільйонів умів і рук можна побудувати наше світле майбутнє.

У вихованні високих комуністичних якостей радянських людей, їх працьовитості і колективізму, патріотизму й інтернаціоналізму дуже велику роль ві-

діграє піонерська організація, багато тисяч її дружин і загонів. Вони виступають хорошими організаторами, вміють спрямовувати активність та ініціативу дітей на корисні і потрібні справи. Ця робота піонерської організації дістає високу оцінку радянського народу, нашої партії і держави.

І сьогодні, на цьому урочистому зборі, мені дуже приємно повідомити, що Всесоюзна піонерська організація удостоєна найвищої нагороди Батьківщини — ордена Леніна.

Президія Верховної Ради СРСР прийняла Указ, в якому говориться:

«За велику роботу по вихованню дітей в дусі ленінських заповітів і в зв'язку з 50-річчям з дня утворення нагородити Всесоюзну піонерську організацію імені В. І. Леніна орденом Леніна».

Це вже друга висока нагорода на піонерському прапорі. Вона по праву належить мільйонам радянських людей, які прийшли у свідоме життя через неповторні піонерські роки. Як не згадати тут перших піонерів, котрі поруч із старшими билися на революційних барикадах, славних наших хлопчиків і дівчаток, які допомагали відбудовувати зруйноване, ліквідувати неписьменність, боротися за колективізацію, будувати соціалізм. Сьогодні вже в середньому віці піонери часів Вітчизняної війни. Честь і слава вам, юні розвідники і відважні партизани, молоді трудівники нашого героїчного тилу, які взяли на себе тягар батьківської праці! Від усієї душі поздоровляю вас, піонери різних років, усіх, для кого червоний галстук став путівкою в комсомольську юність, путівкою у велике життя, наповнене працею і боротьбою для блага народу!

Дорогі діти! Дозвольте поздоровити вас з великою нагородою. Ми любимо вас і віримо, що ви, наша зміна, будете завжди радувати Батьківщину, партію, народ відмінним навчанням і хорошими, корисними справами.

Бажаю вам рости бадьорими, працьовитими, добре вчитися, палко любити свою країну, зміцнювати дружбу всіх дітей планети в ім'я миру і щастя на землі. Бути юним ленінцем — це не тільки почесно, а й відповідально. Завжди пам'ятайте про це. Старайтесь виховувати в собі кращі риси комуністів, завжди вчіться у партії і комсомолу!

Юні ленінці! До боротьби за справу Комуністичної партії Радянського Союзу будьте наготові!

КОМСОМОЛІ „43“

50

Тим, що комсомольсько-молодіжний колектив працює без браку, нині не здивує нікого. Однак це не зменшує заслуг бригади токарів першого механоскладального цеху, якою керує Валентина Адамова. Вся продукція цього колективу йде з першого пред'явлення. Не говоримо про темп праці, вони досить високі для того, щоб бригада Адамової достроково виконала п'ятирічку.

На фото: дівчата з комсомольсько-молодіжної

фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Є СЛОВО—«УДАРНИЙ»

Ми знаємо: прийдуть наступні покоління, здійснять діла, величніші за наші, і ті, хто передавав естафету сьогоднішнім молодим заводчанам, також вірили, що день прийдешній буде світліший, радісніший, багатший трудовими подвигами.

Від покоління до покоління ось уже 50 років, за час існування комсомольської організації «Червоної зірки», передаються і розвиваються добрі, дорогі нашому серцю традиції робітничої молоді. Кульмінаційним моментом нашого піввіку стало соціалістичне змагання на честь ювілею організації, в ході якого нам, пліч-о-пліч з товаришами старшими й досвідченішими, випала честь виконувати спеціальне урядове завдання. Це стало першим пунктом 50 урочистих зобов'язань. Готуючись до своїх імен, ми кинули клич: «50-річчю комсомольської організації заводу — 50 ударних комсомольських справ!».

Сьогодні завком комсомолу допомагає всьому робітничому колективу, всій комсомолі Кіровоградщини: 50 ударних комсомольських здійснено! Всі пункти урочистих зобов'язань виконані.

Виконуючи урядове завдання, сільськогосподарству країни завод поставив 13600 кукурудзяних і 4 тисячі бурякових сіялок. 50 сіялок СКН-6 комсомольці виготовили в позаробочий час. Робітничий колектив, а також 16 кращих його представників нагороджені Почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР.

Чудові 50 ударних справ і всі їх перелічити зараз немає змоги. Молодь показала зразок згуртованості, самовідданості, взаємодопомоги. Шукаючи і знаходячи резерви, економили хвилини, боролися з браком і втратами сировини. Коли треба, забували про вихідні, на задній план відходили особисті. Кому було важко, той мав підтримку. Хто здавав позиції, наставлявся на осуд товаришів і змушений був вибирати між громадським і особистим. Компромісів нема!

У ході цього випробування на зрілість і загартуваність ще раз підтвердили славу передовиків давно сформовані молодіжні бригади, кваліфіковані молоді робітники. У

конкурсі на кращого за професією першими стали різальник метизного цеху Василь Ільницький, формувальник ливарного цеху сірого чавуну Іван Бондаренко. Серед колективів перше місце присуджене бригаді різальників Геннадія Брайловського з ковальсько-пресового цеху, друге — зварювальникам Віктора Недопаса з механоскладального № 1 і третє — бригаді формувальників з ливарного цеху сірого чавуну, якою керує Володимир Бесєда. Як бачите, всі імена відомі, авторитетні, не раз згадувані. Василь Ільницький працює в рахунок 1975 року, і варто, мабуть, підкреслити, що з ним зараз конкурувати не може ніхто.

Проте не втішалися би ми, якби Ільницький, Бондаренко, Брайловський, Недопаса, Бесєда виступали одинками. Ні, в цих іменах відтворюються риси кожного робітника з 12 комсомольсько-молодіжних бригад, котрі наближаються до завершення виконання планових завдань другого року п'ятирічки; в цих іменах — пошук 2 тисяч юнаків і дівчат, котрі успішно склали Ленінський заліз.

21 травня 1922 року відбулись перші збори комсомольського осередку, який складався з 15 робітників. Цей день став днем народження комсомольської організації «Червоної зірки».

У 20-х, на початку 30-х років комсомолі закликали про себе багатьма гучними ділами. Послідовниками Стаханова стали формувальник Кирило Столяренко, слюсар Петро Гаркуша, коваль Петро Коваль, інструментальник Георгій Лівашников та десятки інших молодих робітників.

У битві з ворогом червонозорістці не зганьбили честі свого підприємства, своєї країни. Близько тисячі їх (а серед тих тисяч десятки комсомольців) нагороджені орденами і медалями, де'яким присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Ми знаємо: майбутнє ознаменується більшими досягненнями. Але від цього велич праці сьогоднішнього молодого червонозорівця не померкне, і зустріч 50-річчя заводського комсомолу стане однією з найяскравіших сторінок в історії організації.

М. СКЛЯНИЧЕНКО,
секретар завкому комсомолу.

Репортаж з механоскладального

ПОЧЕРК МЕНІ ДО ВПОДОБИ

ЧЕРЕЗ кілька хвилин починеться друга зміна. Все ритмічно обертається металева дестовина на прокаті. Прискорюють крок молоді і літні червонозорівці.

Влізши широкими дверима механоскладального цеху № 2 мене наздоганяють Ліда Троїць, Віра Мезенцева і Толя Федоров. Поки що ми незнайомі. Але я їх уже знаю. Всі вони — члени комсомольсько-молодіжної бригади токарів Світлани Бондаренко — герої мого майбутнього репортажу.

Сьогодні вони працюють у другу зміну. Я майже всіх їх знаю в обличчя. Цей невеличкий дружелюбний колектив сформований чотирі місяці тому. Всі токарі — комсомольці.

Рити зміни. Справді, за ним важко встигнути. Тільки-но я захоплюю своїми роздумами, а вже годинник досить помітно пересуває гострі стрілки на лінійнику.

О такій порі робочі хвилини перестають бути хвилинами. Вони перетворюються в шестерні, вкладки, букси, які виготовляють умільці руки члена ЦК ЛКСМУ Каті Бондаренко, Тані Іваненко, Анатолія Федорова, Світлани Бондаренко.

Я стою неподалік верстата Каті Бондаренко і з захоплені-

ням спостерігаю за її роботою. Працює вона впевнено і спокійно. Жодного зайвого руху.

Петро Дашківський, верстат якого сусідом із Катиним, відрізняється дещо запальним, а я б сказала, войовничим характером. Різень в його руках перетворюється на скальпель досвідченого хірурга. Мабуть, саме тому Петрові і доводяться найскладніші операції. Ось і зараз він готує піс для бурякової сіялки СЗ-3.6. Таку роботу новачку не довірять.

ВІСКОКЕ приміщення цеху вповнюється діловим шумом трудового будня. Він схожий на пульс велетенського серця заводу, який тут особливо добре прослуховується.

В обідню перерву я підходжу до майстра токарної ділянки Овсія Лук'яновича Напрючина.

— Овсію Лук'яновичу, скажіть, будь ласка, бувають такі випадки, щоб бригада Світлани Бондаренко не виконала виробничого завдання?

— Ні. Як правило, вони помісяця його перекарпають.

— І набагато?

— Можу відповісти конкретно.

Він дістає із шухляди список членів бригади і зачитує: «За минулий місяць виробіток Світлани Бондаренко становить 227 процентів норми, Петра Дашків-

ського — 202 процента, Миколи Токарчука — 227...»

А мимо, на ходу витираючи піт із чола, поспішають до Ідальни Коля Токарчук і Толя Федоров із своєю дружиною Танею Іваненко, власне, тепер вона вже теж носить прізвище свого чоловіка. І взагалі, в бригаді хлопці вже майже всі переженілися. А скажімо, Петро Дашківський — батько зі «стажем», його доньці Людоці — три роки.

І знову непомітно поталася зміна. В кінці цеху жар-птицею спалахнуло полум'я електророзарки. Електрод — перо жар-птиці. Чи мені здалося? Ні... З шаленою швидкістю замитили металеві диски на токарних верстатах.

Я відшукую поглядом знайомі обличчя. І в душі радую за хлопців і дівчат Світлани Бондаренко. Працюють вони справді з піднесенням. За підсумками минулого місяця їхня бригада зайняла друге місце по заводу в соціалістичному змаганні. І це колектив, якому ще не сповнилося і півроку. Почерк, дійсно, червонозорівський.

Через кілька хвилин закінчиться друга зміна. Я заділюю цех і бригаду Світлани Бондаренко. Незабаром всі вони будуть бігти в душеву, потім у роздягальню, похопивши брати-матерів в табельний свій переліток і поспішатимуть додому. І я впевнена, що в кожного з них буде світло і радісно на душі.

О. ХАМЕНУШКО,
монтер електрощеху, молодий комуніст.

ШЛЯХ
ДО
ОРДЕНА

З блокнота журналіста.

ЦЕ БУЛО понад десять років тому. Мені, молодому журналістові, дали завдання зустрітись з молодіжною бригадою ливарників Миколи Брайка, що в той час не тільки на заводі «Червона зірка», а взагалі — на Кіровоградщині однією з перших вирішила боротись за звання комуністичної. Вже восени 1958 року хлопці підхопили ініціативу робітників дєпо Москва-Сортувальна, що вийшли в похід за комуністичну працю. Тоді ж восени бригаді Миколи Брайка за трудовий подвиг було присвоєно звання — бригада імені 40-річчя ВЛКСМ.

Умови змагання за комуністичну працю, запропоновані московськими залізничниками, захопили молодих формувальників з «Червоної зірки». «Один за всіх, всі за одного. Високопродуктивна праця. Навчання. Трудитись і жити за комуністичною мораллю...» Цей перелік матеріальних і духовних орієнтирів стався предметом розмов захоплених, відвертих, гарячих. На зборах робітників першої зміни кращий формувальник з бригади Миколи Брайка Валентин Белімов пропонував усю зміну назвати комуністичною, оскільки вона на той час була одним з найпередовіших червонозорівських колективів. Хтось запропонував відібрати найсумлінніших десяти робітників, що є зразком у всьому; і назвати новостворену бригаду комуністичною.

І тоді більш реальну можливість взяти участь в новому русі підказав майстер зміни Гатія Ахмеджанов.

— Є на нашій ділянці, як ви знаєте, передова комсомольсько-молодіжна Миколи Брайка. От хай і бореться за звання...

У колективі мені довелося побувати саме тоді, коли молодим формувальникам присвоїли звання бригади комуністичної праці. Пам'ятається, мене не захопив, а голінував неабиякий до цього ритм молоді праці. Обурений пилот бурі формувальної суміші, хлопці доброю мірою були схожі на шахтарів. Але сміялися їх очі, біліла усмішка на устах і в бригадіра Миколи Брайка, і в кучерявого Петра Лактіонова, русавого Миколи Корбі, Олексія Козенка, Георгія Ткаченка, Валентина Белімова, Леоніда Шаповалова, Івана Козенка, Анатолія Белікова, за винятком дещо засореджених Павла Чукалова, Василя Щербатія та Леоніда Буянегрова.

«Довга стрічка формувального конвеєра повільно рухалась вздовж ділянки. З одного боку біла неї робоча місія формувальників. Спритними, сильними руками вони набиравли металеву форму сумішню, ставили стержні. Мить і хлопці знімали форму з модельної плити, клали її на конвеєр. Нічого зайвого в їх рухах, все розраховано, щоб конвеєр діяв чітко, не йшов ухолосту до залізничників».

Так передзвонили тоді побачена картина. Вона, безперечно, не могла дати повного уявлення про справді кипучу працю бригади і про технологію мало, і експресії недостатньо. А хлопці заслуговували тоді на добре схвалюване слово.

Майстер зміни Гатія Ахмеджанов, прекрасний наставник цього молодіжного колективу, показав мені тоді зобов'язання формувальників. Досі в одній з моїх записних книжок зберігається досліпний запис про них:

«1. Виконати семірічний план за п'ять років. 2. Денні завдання виконувати на 210 процентів. 3. Знизити брак проти фактично досягнутого показника в 1958 році на 30 процентів. 4. Підвищити продуктивність праці на 17 процентів. 5. Кожному членові бригади вести не менше однієї рапортності. 6. Всім членам бригади підвищити свій загальноосвітній рівень. 7. На виробництві і в побуті дотримувати принципів комуністичної моралі».

Хлопці тоді розповіли, як добились зниження браку (з 18 до 2,7 процента). Виявилось, що то наслідок раціоналізаторства Миколи Корбі. (Сам Микола і бригадир стали формувати за зміну по 400 деталей замість 270). Що то наслідок творчої думки Миколи Брайка і Олексія Козенка, які запропонували внести поправки до технології формування деталей і конструкції стержнів, вчасна стурбованість за дещо «ступіня колеса» Петра Лактіонова і Леоніда Шаповалова...

Розповіли про доцільну перестановку людей, про взаємодопомогу, допомогу з боку більш кваліфікованих членів бригади, уцілення робочого часу, про навчання (бригадир готувався до вступу в технічний заклад, Микола Корба — теж, Валентин Белімов вивчає зварну справу, інші хлопці пішли до вечірньої школи). Як поведи боротьбу проти «зеленого змія», що залятив у гості до одного із формувальників, як

стали відвідувати спортивні секції і самодіяльні гуртки. (Бригадир і Корба — аматори сцени, Шаповалов і Белімов — гордошники, Лактіонов — футболіст...).

І найбільш захоплено про робітничі збори, що відбулися 30 березня 1959 року, де хлопці повідомили, що їм, бригаді імені 40-річчя ВЛКСМ, присвоєно звання комуністичної.

МИНАЛИ роки. З чисто творчих причин я відійшов якось згодом від робітничої тематики і більше не зустрічався з цим трудовим колективом молодих червонозорівців.

І ось, майже через чотирнадцять років, знову зустріч. В одному із свіжих номерів обласної газети «Кіровоградська правда» з портрета дивиться літня людина. Під яскравою рубрикою «Дошка пошани» прізвище і портрет Миколи Івановича Брайка.

«За дострокове виконання плану восьмої п'ятирічки М. І. Брайко нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора...»

Тож немарним був той день 30 березня. День, коли робітничі збори одночасно комсомольцям-формувальникам ливарного цеху кового чавуну довірили нести відповідальне, бо ж не тільки почесне звання: «Бригада комуністична». На роки, випадається, вистачило комсомольського зарплату, дужого духу, чистого, доброго прагнення. Напередодні свята заводської комсомолі я зустрівся з Миколою Брайком. Пишу так, бо хоч і постає переді мною солідний чоловік, а мені бачився той рухливий, з щирою посмішкою молодий формувальник, що так добре справлявся з деталлю «ступіня колеса», як і з бригадирськими обов'язками.

Радю було чути про дальшу робітничу долю — його і друзів. Майстер Гатія Ахмеджанов пізніше став головою заводського профспілки, нині — начальником термічної ділянки. Микола Корба закінчив технікум сільськогосподарського машинобудування. Працює майстром термічної ділянки, голова цехового комітету профспілки, нагороджений медаллю «За трудову доблесть». Нагороджений такою ж медаллю Павло Цурканов. Нещодавно йому вручили грамоту за ударну працю при виконанні урядового завдання. Партгруппир. В його групі, як кращій, було нещодавно проведено семінар. Найвищою нагородою удостоєний Валентин Белімов — ордена Леніна. Обирався депутатом міської Ради депутатів трудящих. (Про цього труїльника мені доводилось чути багато доброго). Працюють в ливарному Георгій Ткаченко, Анатолій Белімов.

Сам бригадир Микола Іванович Брайко був комсоргом цеху, після закінчення технікуму працює майстром обробної ділянки ливарного цеху. Став комуністом. І коли згадати зобов'язання: «...в побуті дотримувати принципів комуністичної моралі» можна додати суттєве: одружився з сестричкою Людмилою (тепер вона — Брайко), яка, закінчивши «без відриву» вищий заклад, теж нині майстром, і є сумлінним батьком п'ятикласниці Тані і п'ятирічного Сашка...

Змінювався з роками склад бригади формувальників. Але не символічно, а закономірно, що нині її очолює відомий на Кіровоградщині нестомний машинобудівник, робітник-ентузіст Віталій Гетьманець, який одним з перших відгукнувся на клич: «Дев'яту п'ятирічку — достроково!», який представляв комуністів області на XXIV з'їзді КПРС.

А тепер і згадаймо народне прислів'я: «Що посила — те і пожнеш». Але в найкращому розумінні цього крилатого вислову.

В. ПОГРІБНИЙ.

На фото: бригадир формувальників М. БРАЙКО — справа (вгорі). 1958 рік. Микола Іванович (в центрі) — майстер ділянки. 1972 рік. (внизу).

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА ВІРНІ!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

У відповідь на заклик всі піонери дружно відповідають: «Завжди напоготові!».

Виступ М. В. Підгорного був вислуханий з великою увагою і не раз переривався оплесками, дружніми вигуксами: «Комуністичній партії — слава!», «Ленінському ЦК — ура!».

Товариш М. В. Підгорний прикріплює високу нагороду до червоного прапора піонерії.

«Спасибі! Спасибі! Спасибі! — лунають дружно дитячі голоси. І неначе піонерське вогнище спалахує в залі — в руках у дітей тисячі червоних косинок і прапорців».

— У ці урочисті й радісні хвилини, — говорить від імені всієї радянської піонерії Слава Веденєєв, — серця наші сповнені вдячності Батьківщині, нашій любимій партії, її ленінському Центральному Комітетові.

Ми знаємо: всі, хто носить червоний галстук, серцем зараз тут, разом з нами, в Кремлівському Палаці з'їзді!

І ми всі, як один, говоримо:

Любіма Батьківщино!
Рідна партію!
За любов і піклування,
За віру в нас, молодше покоління Жовтня,
За високу нагороду — орден Леніна,
НАШЕ ПІОНЕРСЬКЕ СПАСИБІ!
Увесь зал скандує: «Спасибі! Спасибі! Спасибі!».

Тут, у Москві, продовжує піонер, у серці нашої багатонаціональної Батьківщини, в цьому залі, де працював історичний XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу, ми, юні піонери, перед лицем комуністів і комсомольців, усього радянського народу, всі, як один клянемося:

Дорогой партії йди,
Страну Советскую люби,
Достойной сменой старшим быть,
Дружбу братскую крепи,
Как завещал нам Ленин, жить!

Зал скандує: «Завжди напоготові! Завжди напоготові! Завжди напоготові!».

Піонерською честю і вірністю Червоному прапорю, карбує слова юний ленинець, клянемося свято виконувати заповіді Володимира Ілліча Леніна, боротися за велику справу Комуністичної партії Радянського Союзу.

Дружно звучать дитячі голоси: «Клянемося! Клянемося!».

Учасники урочистого піонерського збору скандують: «Слава Комуністичній партії!», «Слава радянському народові!», «Слава, слава, слава!».

Партія, Радянська держава віддають усе найкраще дітям, підрастаючому поколінню. На це піклування юні ленинці відповідають відмінним навчанням, своєю посильною участю в справах країни. «Майбутнє Країни Рад, — відзначав у доповіді «П'ятдесят років великих перемог соціалізму» Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв, — стане таким, яким його зроблять сьогоднішні жовтенята, піонери та комсомольці. І партія твердо впевнена, що це майбутнє буде прекрасним...»

...На авансцену Кремлівського Палацу з'їзді виходять юні горняки. «Орленок, орленок» — співають їх срібні горни, сповіщаючи про початок святокового концерту. Промені прожекторів освітлюють величезний піонерський значок. Під ним цього вечора виступають тисячі «артистів» — вихованців гуртків художньої самодіяльності з багатьох палаців піонерів, клубів і будинків культури.

«Загоряється вогнище дружби. І от уже перша пісня лунає в залі:

«Взвейтесь кострами
синієм ночі,
Ми піонери —
дети рабочих».

Її мелодія, народжена кілька десятиріч тому, нагадала про перші дружні юних ленинців. Слідом за нею лунає сучасна «Пісня про першого піонерського загиблого» О. Долуханова. А на величезному екрані виникають кадри старої кінохроніки: діти робітників з горнами і барабанами проходять по Красній площі.

В цю хвилину думки всіх, хто перебуває в залі, звертаються до Леніна, ім'я якого носить Всесоюзна піонерська організація. Величезний зведений хор співає пісню про Ілліча, юні ленинці читають листи піонерів 20-х років, на конвертах яких стоїть лаконічна адреса: «Вождю світової революції».

Школярі з п'ятнадцяти республік, одягнуті в національні костюми, виголошують кожен своє рідною мовою піонерську клятву. Вони обіцяють жити і боротися так, як заповідав Ілліч.

...Горняки трублять похідний марш. І прямо з залу на сцену піднімаються учасники Всесоюдної піонерської гри «Зірниця» — юні прикордонники, пілоти, моряки, медсестри. Командир збірного батальйону Валерій Беззубко раптом про успіхи дітей, які добре вчать і готуються освоїти військові професії.

Знову звучать позиви «Орленка». І на сцені виникає священний куточок Кремлівської стіни, де горить вічний вогонь військової слави. Піонери клянуться бути гідними своїх батьків і дідів, які віддали

життя в ім'я миру і щастя на землі.

Під кремлівським склепінням звучать пісні «Солдатські зорі» і «Матері піонера-героя».

Перевернуто ще одну сторінку історії. І от уже виникають картини сьогоднішніх трудових буднів. На сцені височать будівельні крани, нафтові вишки, домни, газгольдери. Країна буде: і слідом за дорослими готуються стати в могутню шеренгу будівників комунізму мільйони піонерів. З'являться школярі, одягнуті в костюми будівельників, садівників, нафтовиків, текстильників. Вони виконують танець «Ранок піонерії», співають про рідну радянську землю.

Глядачі змогли цього вечора зробити «подорож» в усі куточки Батьківщини. Вони побачили коряцьке полювання і скачки в степах Киргизії, побували на шкільному балу в Прибалтиці і на святі винограду в Закарпатті, слухали наспів української бандури і роздольні пісні Росії.

Палко зустрів зал і наших зарубіжних друзів — болгарських піонерів, які виступили з піснею про радянського солдата-визволителя Альошу, і в'єтнамську школярку Чан Ле Ханг, яка виконала пісню про Леніна.

У концерті брали участь майстри мистецтв — композитор О. Пахмутова, диригент В. Соколов, соліст Великого академічного державного театру лауреат Ленінської премії В. Васильєв, литовський співак В. Норейка, переможниця Всесоюзного конкурсу артистів балету Н. Павлова.

На закінчення всі учасники концерту з піднесенням виконали «Пісню про Батьківщину» І. Дунєвського. Під кремлівським склепінням знову і знову лунали оплески, звучали здравиці на честь нашої партії і її вірних помічників — комсомолу і піонерії.

А. БЕЛКІН, В. ІТКІН,
Т. ЖАРОВА, В. КЛИМЕНКО,
В. КУЛИКОВ,
(кор. ТАРС).

Піонери Кіровограда, збираючи металом, допомогли колективу заводу «Червона зірка» виконати урядове завдання.

На фото: секретар заводського комітету комсомолу Микола Скляниченко вручає піонерії міста пам'ятну медаль.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 22 ТРАВНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 15.15 —
«Грає Л. Власенко». (М).
15.50 — Міжнародна програма.
(М). 17.30 — Для школярів і молодших школярів. «Дітич про звірат». (М). 18.00 — Ресубайканська фізико-матема-

тична школа. (К). 18.30 — Телефільм «Повість про вічний вогонь». (К). 19.00 — Інформативна програма «Вісті». (К). 19.20 — «Від поведінки до поведінки». (К). 19.30 — Музичне мистецтво братніх республік. Концерт. В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Алло, ми шукаємо талантів!». (М). 23.20 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.00 —
Новини. (М). 19.10 — «Кішкова поліція». (М). 19.15 — «П'ятирічка, рік другий». (М). 19.45 — «Розповіді про театр». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — А. Школьник. «Людина за бортом». Виступ.

(Харків). В перерві — вечірні новини. (К).

ВІСІРОК, 23 ТРАВНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА, 9.40 —
Новини. (М). 9.50 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Вперед, гвардія!». (М). 10.50 — Новини. (М). 11.15 — Кольорове телебачення. Виступ Оренбурзького народного хору. (М). 11.50 — «Шахова школа». (М). 12.50 — Новини. (М). 17.00 — «Скандальна юність». (К). 17.35 — Музичний літракт. (К). 17.45 — На головних напрямках п'ятирічки. (Дніпропетровськ). 18.00 — На допомогу школі. (К). 18.25 — Тележурнал «Людина і закон». (Кіровоград). 19.00 — Інформативна програма «Вісті».

(Київ. З включенням Кіровограда). 19.25 — Художній фільм «Секундмір». (К). 21.00 — «На добраніч, діти!». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Клуб композиторів». (Львів). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 19.00 —
«Ленінський університет мільйонів». (М). 19.30 — С. Альошин. «Ініша». Спектакль. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — С. Альошин. «Ініша». Продовження трансляції спектаклю. (М). 22.30 — Інтербачення. Концерт камерного оркестру Ленінградської філармонії. (Ленінград). 23.00 — Спортивний щоденник. (М). 23.00 — Новини. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Міське професійно-технічне училище № 18, що діє на базі ордену Трудового Червоного Прапора тресту «Кременчукарудбуд»

оголошує набір учнів на 1972—1973 навчальний рік з таких спеціальностей:

з строком навчання 1 рік

муляри, маляри, штукатури, облицовальники-плитковики-мозаїчники, продавці продовольчих товарів;

з строком навчання 2 роки

муляри-монтажники, штукатури-маляри, столяри-тесляри, електрогазоварники, слюсарі-сантехніки, м'ястуро-бетонувальники.

Юнаки і дівчата!

Якщо ви бажаєте стати жителами міста юності і брати участь у будівництві Дніпровського гірничо-збагачувального комбінату та міста Комсомольськ-на-Дніпрі, то вам надається така можливість при вступі у наше училище.

До училища приймаються юнаки та дівчата з освітою 8—10 класів, віком від 15 до 25 років. Для набуття спеціальності продавця продовольчих товарів потрібно мати середню освіту та 17 років.

Зараховані до училища забезпечуються безплатним гуртожитком, робочим та вихідним обмундированням, триразовим харчуванням.

Час навчання в училищі зараховується до загального трудового стажу. Ті, хто закінчив училище відмінно, можуть одержати направлення на навчання в Харківський індустріальний технікум.

Учні одноразово можуть одержати загальну середню освіту, навчаючись у вечірній школі. Під час виробничої практики учням виплачується заробітна плата розміром 33 проценти від загальної суми заробітку. Учні, які закінчили училище, надається оплачувана відпустка за рахунок виробництва, згідно законодавства, надається гуртожиток та робота за спеціальністю.

Зараховані до училища користуються пільгами на залізничному транспорті під час поїздки додому.

Для вступу в училище потрібно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження або паспорт, документ про закінчення 8—10 класів, довідку з місця проживання (вказати склад сім'ї), характеристику зі школи, 5 фотокартки розміром 3x4. Прийом документів до 25 серпня 1972 року. Початок занять 1 вересня 1972 року.

Проїзд від міста Кременчука до селища Комсомольськ автобусом або приміським поїздом.

Наша адреса: Полтавська область, Кременчуцький район, селище Комсомольськ-на-Дніпрі, вул. Молодіжна, 1, МПТУ № 18.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих робітників. По закінченні училища учні одержують атестат про середню освіту та атестат по спеціальності з присвоєнням 2—3 розряду. Учні набувають таких спеціальностей:

на базі 8 класів з одержанням середньої освіти: токарі по металу, слюсарі механоскладальних робіт, електрогазоварники, слюсарі, електромонтажники; на базі 10—11 класів (строк навчання 1 рік): токарі по металу, машиністи електромостових кранів — електрослюсарі, електрозварники;

на базі 8 класів з строком навчання 2 роки без здобуття середньої освіти: слюсарі механоскладальних робіт.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата віком від 15 років і старші. Демобілізовані із лав Радянської Армії.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або

свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку про профілактичні прищеплення, 7 фотокартки розміром 3x4 см.

Вступники проходять медичну комісію за направленням училища.

Зараховані до училища забезпечуються: з строком навчання два та три роки, безплатним триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям; з строком навчання 1 рік стипендією в розмірі 23 карбованці 50 копійок на місяць.

Під час виробничої практики кожному виплачується 33 проценти від вартості виробленої продукції. Початок занять з 1 вересня 1972 року.

Гуртожитком забезпечуються лише юнаки.

Адреса училища: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вул. Ватутіна, 1, телефон 5-10-48. Автобусом їхати до зупинки Жовтнєве селище.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дяментова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Галицька, 2.